

**ILSE VAN ACKER,
PERSONAL COACH VAN MODELLEN EN MUZIKANTEN**

„IK WIL NIET GELINKT WORDEN AAN ROZE”

ZE HEEFT EEN LIEVE GLIMLACH MAAR DE TENGERE SCHOUDERS VAN ILSE VAN ACKER (28) KUNNEN VEEL DRAGEN. DE BRUGSE PERSONAL COACH TROK AFGELOPEN ZOMER DE WERELD ROND MET 'BESTE DJ VAN DE WERELD' DAVID GUETTA EN BLACK EYED PEAS. „LEER EENS DAT ALLES WAAR JE JE AAN VASTKLAMPT ALS LOS ZAND DOOR JE VINGERS GLIPT”, ZEGT ZE. EEN GOED VOORNEMEN VOOR EEN JAAR VOL BESPARINGEN.

DOOR DIETER MOEYAERT - FOTO'S JAN VANDEVYVER

Ilse Van Acker: „Ik ben begonnen in de bijzondere jeugdzorg, er bestaat geen betere training om veel dingen aan te kunnen.”

„IK KRIJG HET VERTROUWEN VAN MENSEN ALS GUETTA OMDAT IK TOTAAL NIET ONDER DE INDRUK BEN VAN HUN STERRENSTATUS.“

Een personal coach: het klinkt hoogdravend en Amerikaans. Toch is het grootstedelijke fenomeen via Londen, Moskou en Parijs ook op uw stoep beland. Van Acker, die het rustige leven in het stille Oostkamp en het gezapige Zurenborg (Antwerpen) met de regelmaat van de klok inwisselt voor de *thrills and frills* van het toeren met wereldberoemde muzikanten, krijgt evengoed een moeder over de vloer die een vraag heeft over de opvoeding van haar kinderen als een big-shot van een zakenman die worstelt met een dip in zijn carrière.

„Ik maak geen onderscheid tussen mensen”, vertelt Van Acker onder het genot van een warme appelsap met gember in de plaatselijke Pain Quotidien. „Of je nu de toiletten poetst in een nachtclub of je bent de manager van een wereldgroep: mij maakt het niet uit. Dat is ook de reden waarom ik het vertrouwen krijg van mensen als Guetta: ik ben totaál niet onder de indruk van hun sterrenstatus.”

Het helpt dat ze de meeste beroemdheden ook gewoon niet herkent, zoals afgelopen zomer bleek tijdens een set van Guetta in Las Vegas. „Er stond een hoop volk rond de draaitafel en ik voelde dat hij niet op zijn gemak was”, gaat ze voort. „Ik heb toen iedereen wandelen gestuurd, met inbegrip van een verbouwde Will.i.am van Black Eyed Peas en P-Diddy. Even later vroeg Guetta me: ‘Waar is Will.i.am? Hij moet nu op.’ Waarop ik verbaasd vroeg: ‘Wie?’ (lacht) ‘Die met zijn witte pak!’ Ik ben hem toen terug gaan halen. Hij kon ermeê lachen en vond het waarschijnlijk verfrissend om nog eens als een normaal mens behandeld te worden.” Eenmaal ze het nodige vertrouwen won in

het exclusieve circuit van de festivalheadliners, mocht Van Acker in het zog van Guetta ook werken met Black Eyed Peas en andere acts die ze niet kan vernoemen — discretie is essentieel in haar werk. „Ze houden van de Europese manier van werken”, verduidelijkt ze. „Heel down-to-earth, hard werken zonder daar veel poeha rond te maken. Amerikaanse managers kunnen zich soms nogal hautain opstellen, terwijl ik vooral verbindend werk. In een groep mensen kan ik goed inschatten wie een groot ego en een klein hartje heeft, wie worstelt met een probleem maar er niets over zegt, enzovoort. Mainstreamartiesten zoals Guetta en Black Eyed Peas worden ondersteund door grote teams, en ik toonde oprechte interesse in elke schakel van de ketting. Het zijn vooral kleine dingen die wonderen doen: een kopje koffie voor de securityman aan het verste checkpoint op de wei, of een praatje met de truckchauffeur. Ik had een authentieke band met ie-

dereen en ze gingen echt door het vuur voor me. Ik heb dat altijd al een beetje gehad. Als ik een trektocht ondernam door de bergen, zorgde ik voor iedereen. Zelf geraakte ik de berg niet meer op, en dan droegen mensen mijn rugzak. Ik vind dat heel leuk, dat zorgen.”

Hoe wordt een gewone sterveling een close confidante van mensen als David Guetta?

Ilse Van Acker: Na mijn studies als orthopedagoge ging ik aan de slag in een centrum voor bijzondere jeugdzorg in Brugge, waar ik jongeren met zware gedragsproblemen begeleidde. Mijn leven kwam in een stroomversnelling toen ik op een pokeravond in Londen — waar mijn vriend toen werkte — in contact kwam met de zoon van Richard Branson. Ik was er de enige vrouw en ik zei: ‘Ik poker niet mee maar iedereen die afvalt, mag bij mij op gesprek komen.’ Branson antwoordde: ‘Analyseer me maar eens.’ Puur voor de klucht, maar het werd een heel tof gesprek en hij zei me dat coaching in mijn stijl wel eens een interessante business kon worden. Dankzij zijn mond-tot-mondreclame kreeg ik een aantal opdrachten in de Londense modewereld. Ik werkte met modellen die het leven op en naast de catwalk niet met elkaar konden rijmen. Nog wat later kwam ik bij Walt Disney terecht en ook daar deed ik een schat aan ervaring op. Terug in België leerde ik Jens Mortier (*van reclamebureau De Mortierbrigade*) kennen, die me hier verder op weg hielp. Intussen werk ik met sportlui, muzikanten, reclamemakers, *you name it*.

Hoe was het eerste contact met Guetta? Heel voorzichtig. High-profilemensen zullen je altijd eerst grondig testen voor ze je in hun inner circle toelaten, want op hun niveau laten ze niets aan het toeval over.

„HET ENE MOMENT DENK IK: IK KAN ER NIETS VAN! IK BEN TENSLOTTE EEN VROUW, EN VROUWEN MOETEN AF EN TOE EENS DRAMA MOGEN MAKEN, MET TRANEN EN SNOT EN ALLES WAT ERBIJ HOORT. MAAR HET VOLGENDE MOMENT ZIE IK ER ALWEER DE HUMOR VAN IN.”

Vertrouwen is essentieel. Guetta heeft me een aantal keer getest met opdrachten in zijn vriendenkring en met zijn kinderen. Dat ging vrij vlot en bovendien kon ik het goed vinden met zijn vrouw, Cathy: een echte ster in Frankrijk en beroemd om haar... bijzondere karakter (lacht). ‘What Cathy wants, Cathy gets’, zegt David altijd. De voorbije maanden reisde ik mee met Guetta’s *F**k Me, I’m Famous*-wereldtournee, van Rome naar Vancouver, over Glasgow tot Tomorrowland. Ik moest ervoor zorgen dat iedereen in zijn grote entourage happy en gemotiveerd bleef. Ik suste ontevreden roadies, regelde een hele reeks praktische en persoonlijke dingen en vormde een buffer tussen Guetta en labelmanagers en journalisten. Opnieuw een unieke ervaring.

AFSPRAAK BIJ DE PINGUÏNS Uw bedrijfje heet *Coach, no Couch*. We kunnen er ons iets bij voorstellen, maar waar komt de naam vandaan?

Er is een fundamenteel verschil tussen een therapeut, die zijn patiënten op een sofa laat plaatsnemen en ze vervolgens laat vertellen over wat op hun lever ligt, en een coach. Ik ben geen zielenknijper en noem mijn klanten geen ‘patiënten’. De sofa laat ik voor wat hij is. In plaats daarvan ga ik met mijn klanten op café, trek de natuur in of spreek zelfs af tussen de pinguïns in de dierentuin. Veel meer fun, als je het mij vraagt. Een psycholoog zal net als ik aan een sessie beginnen met de bedoeling om de levenskwaliteit van zijn klanten te verbeteren. Maar de wijze waarop we naar ons doel toewerken, is nogal verschillend. Mijn manier is heel direct en duidelijk, en eigenlijk eenvoudiger dan de analytische aanpak van een psycholoog. Waarmee ik niet zeg dat ik daar niet in geloof. Ik pro-

beer de periode van analyse te beperken tot het strikt noodzakelijke en ga vervolgens actief op zoek naar oplossingen.

Kunt u daar een voorbeeld van geven?

Ik maak mijn klanten duidelijk dat de manier waarop ze zichzelf zien, wordt bepaald door hun interactie met anderen. Om dat zelfbeeld aan te passen, begeleid ik ze bij die interactie. Zo werkte ik met een vrouw die naar mijn gevoel niet goed genoeg kon inschatten welk beeld anderen van haar hadden. Ik stelde haar de vraag: ‘Waarom zorg je er niet voor dat wat je uitstraalt ook is wat je eigenlijk wil?’ Als je als vrouw op zoek bent naar een vaste relatie maar je straalt voortdurend uit dat een flirt ook goed is, dan zul je altijd met een frustratie blijven zitten. Vrouwen als zij raad ik het

schitterende boek *De ideale vrouw is een bitch* aan. Ik vind het heel interessant om ermee te werken. Leer eens dat alles waar je je aan vastklampt, als los zand door je vingers glipt. Wat er speelt tussen mannen en vrouwen boeit mij enorm, en ik daag mensen graag uit het eens op een andere manier te proberen. Het geeft me een kick als mensen hun leven terug op de rails krijgen en weer een heldere kijk hebben op hun doelen, bedrijf of familie.

Ik zeg niet dat ik de waarheid in pacht heb. Vaak zijn het kleine, op het eerste gezicht stomme dingen waarmee ik mensen die met iets zitten terug op weg kan helpen. Een ander voorbeeld: een vrouw moet afspreken met een andere vrouw, maar die heeft ooit een flirt gehad met haar man. Ze weet zich geen houding te geven, en vraagt me om raad. Dan zeg ik: ‘Zorg ervoor dat zij er als eerste is, en dat zij neerzit wanneer jij binnenkomt.’ Zie je? Dat zijn kleine dingen die ze eigenlijk al weten maar waarvan ze denken: zo had ik het nog nooit bekeken.

Naar welke theoretische achtergronden grijpt u voor uw werk terug?

Ik werk vaak met de basisprincipes van menselijke interactie en non-verbale communicatie en geloof ook sterk in de principes van de systeem- en contextuele therapie. Alleen pas ik ze op een minder rechtlijnige manier toe. De voorbije jaren heb ik me verdiept in theatertherapie en psychopedagogische counseling, net om die zware theorieën om te zetten in praktische methodes en uitdagingen, waardoor mensen zien en voelen dat er iets verandert. Ik probeer ze zo een *helicopter view* op zichzelf en op hun leven te geven, waardoor ze op eigen kracht tot sterke dingen in staat zijn. Ik werk daar →

David Guetta.

„IK WERK GRAAG MET ENFANTS TERRIBLES OF MET MANAGERS DIE ENKEL NOG EEN KICK KRIJGEN WANNEER ZE ZICH UIT EEN HELIKOPTER OP DE HOOGSTE BERGTOP LATEN VALLEN EN ERVAN SKIËN. IK HOUD ERVAN OM ZE WEER TE LEREN GENIETEN VAN EEN NORMAAL LEVEN MET VRIENDEN EN FAMILIE.”

om ook graag met enfants terribles, of met managers die enkel nog een kick krijgen wanneer ze zich uit een helikopter op de hoogste bergtop laten vallen en ervan skiën. Ik houd ervan om ze *back to basics* te brengen en ze te leren genieten van een normaal leven met vrienden en familie. Het belangrijkste is echter dat we onszelf daarbij niet te serieus nemen. Wellicht daarom slaat mijn manier van werken ook aan bij sportlui en creatievelingen.

U lijkt een helder inzicht te hebben in de relaties tussen mensen. Is dat te danken aan de theorie, of eerder aan uw natuurlijke interesse voor mensen?

Dat laatste vind ik minstens even belangrijk. Ik ben opgegroeid met een broer die doof was, dus van kindsbeen af moest ik voortdurend letten op signalen. Anders konden we niet communiceren met elkaar. Eigenlijk is die sensitiviteit voor wat speelt tussen mensen dus al ontwikkeld van toen ik klein was. Als ik op een terras zit, vind ik niets leuker dan de mensen rond me te observeren en me af te vragen wat hun onderlinge relatie is: ‘Vader en dochter? Hmm, nee, eerder een stiefvader. En die, hoe lang zouden ze al samen zijn?’ (lacht) Mijn vriend wordt er gek van.

Wordt u soms niet moe van al die getroebleerde psyches waarin u zich moet inleven?

Mensen vragen dat wel vaker: ‘Je helpt zoveel mensen, heb je dan zelf geen mentor nodig?’ Op dit moment nog niet. Ik ben begonnen in de bijzondere jeugdzorg en er bestaat geen betere training om dingen aan te kunnen. Ik heb ook het geluk dat ik een grote *bounce back ability* heb. Als het even niet goed gaat, kan ik dat snel van me afzetten. Het ene moment denk ik: ‘Ik kan er niets van!’ (lacht) Ik ben ten slotte een vrouw, en vrouwen moeten af en toe eens

drama mogen maken, met tranen en snot en alles wat erbij hoort. Maar het volgende moment zie ik er alweer de humor van in: hoe belachelijk ik daar weer stond te doen. Wat me ook helpt, is dat ik omgeven ben door mensen die niet in mijn wereld werken. Dat is echt belangrijk. Mijn vader, bijvoorbeeld, blijft David Guetta consequent ‘Dieter Guetta’ noemen. Ik probeer hem zelfs al niet meer te verbeteren en vind het op de een of andere manier zelfs heel leuk.

DROOMJOB

U ging van jeugdzorg naar personal coaching, tuimelt van de muziekwereld in de mode en van daaruit in de media en de sport. Wat brengt de toekomst?

Ik werk nog tot januari met Guetta. Zijn management wilde dat ik al zijn pr-activiteiten voor mijn rekening nam, maar dan zou ik naar Londen moeten verhuizen en ik wil hier nieuwe dingen proberen. Sinds ik terug in België werk, word ik steeds meer gevraagd om als *creative coach* mee te werken in teams. Onlangs nog mocht ik een brainstormsessie bijwonen over een campagne bij een reclamebureau. Ze wilden me erbij, niet omdat ze vastzaten maar omdat ik ze met mijn kijk op de dingen net dat kleine beetje extra inzicht kon geven. Ik ben ervan overtuigd dat ook andere bedrijven baat zouden hebben bij een externe coach die af en toe in hun proces binnenstapt om hen te uit te dagen net iets verder te gaan, net iets ruimer te denken. En dat teamgericht werken ligt me wel. Hoe graag ik personal coaching ook doe: soms mis ik in die één-op-één-relaties, het werken in team.

En zo verdiept u zich momenteel in het consumentengedrag van vrouwen.

Samen met een getalenteerde insider ben ik — puur voor de fun — bezig met het bekij-

ken van scenario’s en wetmatigheden voor succesvolle campagnes. Ik word nerveus van het stereotiepe beeld dat overal — in de reclame, op televisie, noem maar op — van vrouwen opgehangen wordt. Waarom wordt roze bijvoorbeeld altijd gelinkt aan vrouwen? Ik wil niet gelinkt worden aan roze. Ik ben totaal niet roze! Of als ze mij zeggen: ‘Dat is een vrouwvriendelijke auto’, *no way* dat ik hem zou kopen. Ik wil een stoere en geen vrouwvriendelijke auto. Vergeef me de dramatische vergelijking, maar ik vergelijk het graag met *De Paardenfluisteraar*, maar dan met vrouwen. De bedoeling is om reclamebedrijven, evenementenbureau’s en scenarioschrijvers inzicht te geven in hoe wij ‘echt’ in elkaar zitten — hoe moeilijk dat ook lijkt (lacht). Als ik op die manier *personal coaching* en *personal branding* met elkaar zou kunnen combineren: dat zou mijn droomjob zijn. Daar zou ik elke dag om vijf uur voor opstaan... (weifel) Of toch alleszins om halfzes. II